

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

The Digital Leadership of Educational Institution Administrators that Affect Teacher
Skills in the 21st Century Co-Campus 1 Affiliated with the Secondary Educational
Service Area Office Nakhon Sri Thammarat

จิรวรรณ เพ็งคง

สันติ อุนจะนำ

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตศรีธรรมราช

Jeerawan Pengkong

Santi Aunjanum

Mahamakut Buddhist University sithammasokkaraj campus Thailand

Email: jeerawan.pen@gmail.com

วันที่รับบทความ: 25 เมษายน 2568; วันที่แก้ไขบทความ: 13 พฤษภาคม 2568; วันที่ตอบรับบทความ: 14 พฤษภาคม 2568

Received: April 25, 2025; Revised: May 13, 2025; Accepted: May 14, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาทักษะครูในศตวรรษที่ 21 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 4) ศึกษาตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ใช้การวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 260 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางเครจซี่ และมอร์แกน ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีความเชื่อมั่น .98 การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ข้อมูล สรุปและอภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า 1) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 3) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ตัวแปรพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเข้าสู่สมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการทำนายทักษะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด เมื่อนำตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล และด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปรสามารถอธิบายการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 55.3

คำสำคัญ : ภาวะผู้นำดิจิทัล; ผู้บริหารสถานศึกษา, ทักษะครูในศตวรรษที่ 21

Abstract

Research on digital leadership of educational institution administrators that affects teacher skills in the 21st century, United Campus Group 1, under the Nakhon Si Thammarat Secondary Educational Service Area Office. The purpose of this research is to 1) study the level of digital leadership of educational institution administrators, 2) study the level of teacher skills in the 21st century, 3) study the relationship between Digital leadership of educational institution administrators and teacher skills in the 21st century 4) Study of digital leadership forecasting variables of educational institution administrators used to predict teacher skills in the 21st century using quantitative research. A sample of 260 people was obtained by determining the sample size from the Krejcie & Morgan tables conducted a random sample of several samples The stratum used as a questionnaire had a confidence value of .98. Data analysis included frequency, percentage, mean, standard deviation. Pearson's correlation coefficient and multiple correlation coefficients Then the data was analyzed. Summary and discussion of results

The research results found that 1) Digital leadership of educational institution administrators Overall, it is at a high level. 2) Teacher skills in the 21st century are overall at the highest level. 3) Analysis of the relationship between the digital leadership level of educational institution administrators and teacher skills in the 21st century found that overall, there is a relationship plus at a high level Statistically significant at the level .01 4) Variables predicting the relationship between the level of digital leadership of educational institution administrators into the best predictive equation for predicting teacher skills in the 21st century. It was found that the best predictive variable When using the digital leadership variables of executives in 2 areas: citizenship in the digital age and development towards professionalism, able Together, the prediction of teacher skills in the 21st century was statistically significant at the .001 level. Both variables were able to explain the prediction of teacher skills in the 21st century by 55.3 percent

Keywords; Digital Leadership; School Administrators; Teacher Skills in the 21st Century

บทนำ

ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลได้เข้ามามีบทบาทในการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิตแบบดั้งเดิมของผู้คนอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน หน่วยงานหรือองค์กรจะต้องก้าวทันความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา การเปลี่ยนแปลงองค์กรไปสู่องค์กรดิจิทัล นวัตกรรมและความก้าวหน้าของเทคโนโลยีดิจิทัลส่งผลกระทบต่อระบบเปลี่ยนแปลงของบริบทเศรษฐกิจและสังคมโลก และความต้องการกำลังคนที่มีทักษะในศตวรรษที่ 21 ดังนั้น การพัฒนาการศึกษาจึงต้องนำปัจจัยทุกด้านมาประมวลและวิเคราะห์ เพื่อกำหนดวิสัยทัศน์ เป้าหมาย ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาการดำรงชีวิตของประชาชนในประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ทั้งด้านการเรียนการสอน

ในสถานศึกษา เพื่อการบริหารและการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศจึงเกี่ยวข้องกับทุกเรื่องในชีวิตประจำวัน ดังนั้น เยาวชนรุ่นใหม่จึงควรเรียนรู้และเข้าใจเกี่ยวกับเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อให้รู้เท่าทันและนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อตนเองสังคมและประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, 18)

กระทรวงศึกษาธิการเล็งเห็นถึงความสำคัญของการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ในการจัดการศึกษา ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ ระดับผู้เรียน ช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ สามารถเรียนรู้ในทุกสถานที่ ทุกเวลา และทุกอุปกรณ์ สร้างความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ ระดับครู อาจารย์ สามารถจัดกิจกรรมได้หลากหลาย และมีสื่อการเรียนรู้ที่น่าสนใจ ระดับสถานศึกษา การบริหารงานบุคคล การบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา การติดตามประเมินผลการจัดการศึกษา รวมไปถึงระบบการบริหารงานเอกสารต่าง ๆ ภายในสถานศึกษา ดำเนินการได้อย่างรวดเร็วและลดขั้นตอนการปฏิบัติงานได้ และระดับส่วนกลางกระทรวงศึกษาธิการ ผู้บริหารและบุคลากรภายในกระทรวงศึกษาธิการ สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลขนาดใหญ่ได้อย่างรวดเร็วและเป็นปัจจุบัน ทำให้สามารถวางแผนและการตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2564, 1)

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2560 – 2579 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs) รวมทั้งนโยบายและแผนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เพื่อมุ่งเน้นผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของภาคการศึกษาที่ โดยมุ่งเป้าหมายการพัฒนาการศึกษา เพื่อร่วมกัน “พลิกโฉมการศึกษาสู่ยุคดิจิทัล (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, 18) การจัดศึกษาและการเรียนรู้ควรมีเป้าหมายสำคัญในการพัฒนาคนในฐานพลเมืองในการดำรงชีวิตอย่างสมดุล มีทักษะจำเป็น และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข โดยเน้นการเรียนรู้เพื่อสร้างเสริมแรงบันดาลใจให้มีชีวิตอยู่อย่างมีความหมาย ทั้งนี้หลักสูตรและวิธีการจัดการศึกษาและการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เน้นการเรียนรู้ที่เกิดจากความต้องการของผู้เรียนด้วยการลงมือปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสบการณ์ตรงและต่อยอดความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง (สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล, 2561, ออนไลน์)

ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคที่เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเป็นไปอย่างก้าวกระโดด เทคโนโลยีดิจิทัลทำให้เกิดรูปแบบการดำเนินชีวิตใหม่ ในฐานะผู้นำที่สามารถจูงใจบุคลากรภายในมีบทบาทต่อการกำหนดทิศทาง นโยบาย และนำพาสถานศึกษาสร้างสรรค์ผลสู่ความสำเร็จ ต้องเป็นนักบริหารมืออาชีพ มีจิตเชิงสร้างสรรค์ มีเจตคติที่ดี และเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความคาดหวังสูงที่มุ่งสร้างความสำเร็จของงาน ตลอดจนพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และสร้างสถานศึกษาให้เป็นองค์กรนวัตกรรมยุคใหม่ ผู้ที่สามารถปรับตัวและเตรียมความพร้อม เพื่อให้สอดคล้องกับความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับโลกอนาคตได้เร็ว ย่อมมีความได้เปรียบ การมีพื้นฐานการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษาที่ดีถือเป็นกุญแจสำคัญในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็กและบุคลากรของประเทศในยุคดิจิทัล ดังนั้น บทบาทของผู้บริหารการศึกษายุคดิจิทัล ถือได้ว่าเป็นบทบาทที่มีส่วนสำคัญที่จะนำประเทศเปลี่ยนผ่านไปสู่ยุคดิจิทัล

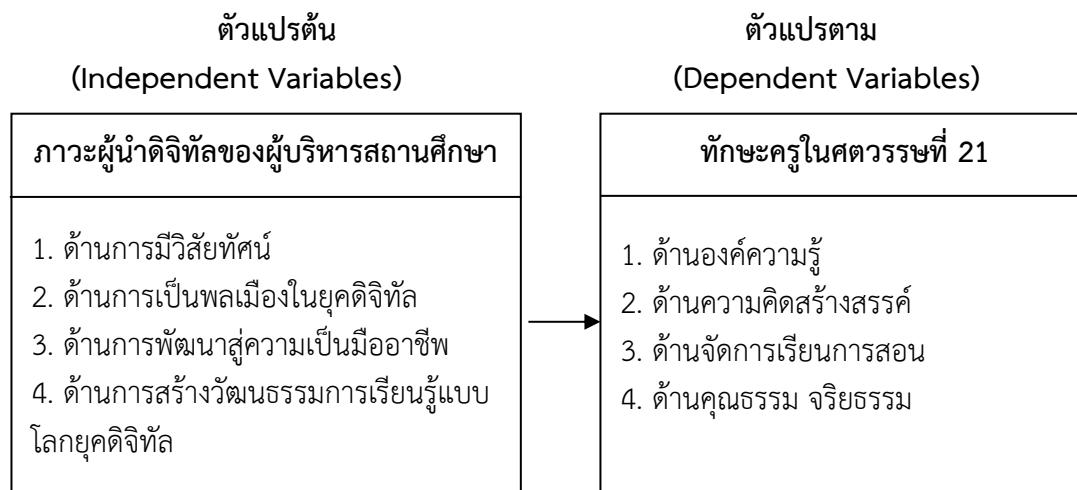
ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช เพื่อศึกษา การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา และนำผลการศึกษาเป็นแนวทางในการพัฒนาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
2. เพื่อศึกษาระดับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช
4. เพื่อศึกษาตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราชได้ทำการสังเคราะห์แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาได้เป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านการมีวิสัยทัศน์ 2) ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล 3) ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ 4) ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุค ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ประกอบด้วย 1) ด้านองค์ความรู้ 2) ด้านความคิดสร้างสรรค์ 3) ด้านจัดการเรียนการสอน 4) ด้านคุณธรรม จริยธรรม จากแนวคิดดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการเชิงปริมาณ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูของสถานศึกษาในกลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2567 จำนวน 803 คน จาก 15 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูผู้สอนในกลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช จำนวน 260 คน ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตาราง เครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970, p. 607-610) จากนั้นดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างดังนี้

- 1) ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้ขนาดสถานศึกษาเป็นชั้นในการสุ่ม
- 2) สุ่มตัวอย่างโรงเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลากชื่อโรงเรียน
- 3) สุ่มกลุ่มตัวอย่างครู โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยวิธีการจับฉลากชื่อครูของแต่ละโรงเรียน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม โดยศึกษาแนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 6 ข้อคำถาม ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษาสูงสุด ขนาดสถานศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 43 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, p. 102)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นที่มีต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช จำนวน 39 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามลิเคิร์ต (Likert) (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, p. 102)

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อรายการกับประเด็นหลักของเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ผลปรากฏว่า ข้อคำถามทั้ง 82 ข้อ มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 สามารถนำไปใช้จริงได้ทุกข้อ 2) นำแบบสอบถามที่ผ่านการเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ไปทดลองใช้ (Try out) กับครูที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 คน 3) นำแบบสอบถามทั้งฉบับมาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990, 202-204) โดยโปรแกรมสำเร็จรูป ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าเท่ากับ .980 4) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยต่อไป

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ

ผลการวิจัย

1. ระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	ระดับภาวะผู้นำดิจิทัล		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	4.40	0.59	มาก
2. ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	4.46	0.58	มาก
3. ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ	4.37	0.64	มาก
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล	4.36	0.61	มาก
ภาพรวม	4.39	0.60	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล รองลงมาคือ ด้านการมีวิสัยทัศน์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล

2. ศึกษาระดับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ทักษะครูในศตวรรษที่ 21	ระดับทักษะครูในศตวรรษที่ 21		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านองค์ความรู้	4.51	0.52	มากที่สุด
2. ด้านความคิดสร้างสรรค์	4.51	0.55	มากที่สุด
3. ด้านจัดการเรียนการสอน	4.53	0.52	มากที่สุด
4. ด้านคุณธรรม จริยธรรม	4.69	0.48	มากที่สุด
ภาพรวม	4.56	0.51	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้าน

คุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือ ด้านจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2 ด้าน คือ ด้านองค์ความรู้ และด้านความคิดสร้างสรรค์

3. ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตัวแปร ภาวะผู้นำดิจิทัลของ ผู้บริหารสถานศึกษา (X)		ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 (Y)				รวม
		Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y
1. ด้านการมีวิสัยทัศน์	X ₁	.734**	.666**	.667**	.576**	.710**
2. ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล	X ₂	.746**	.683**	.681**	.605**	.729**
3. ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ	X ₃	.752**	.706**	.689**	.571**	.729**
4. ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล	X ₄	.737**	.672**	.687**	.579**	.720**
รวม		.768**	.705**	.704**	.603**	.747**

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา (X) กับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 (Y) พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .747

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านองค์ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .752 รองลงมาคือ ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านองค์ความรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .746 และภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำที่สุดคือ ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพมีความสัมพันธ์ทางบวกกับทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ด้านคุณธรรมจริยธรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .571

4. ตัวแปรพยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ใช้ในการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในการทำนายทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

ตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา	คะแนนดิบ		คะแนนมาตรฐาน	t	Sig.
	B	Std.Error	β		
ค่าคงที่ (Constant)	1.906	.157		12.107	.000
ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ (X ₃)	.286	.082	.379	3.479	.001
ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล (X ₂)	.316	.091	.379	3.474	.001

$R = .743, R^2 = .553, \text{Adjusted } R^2 = .549, S.E._{\text{EST}} = .325, F = 158.785$

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) พยากรณ์ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า เมื่อนำตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาทั้ง 4 ด้าน ด้านการมีวิสัยทัศน์ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัลสามารถร่วมกันพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ซึ่งตัวแปรทั้ง 2 ตัวสามารถร่วมกันพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 55.3 ($R^2 = .553$) ค่าความคลาดเคลื่อนที่จะเกิดจากการพยากรณ์เท่ากับ .325 เมื่อนำตัวแปรทั้งหมดไปสร้างสมการพยากรณ์ สามารถพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ในรูปคะแนนดิบ มีดังนี้

$$\hat{Y} = 1.906 + .316 (X_2) + .286 (X_3)$$

สมการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ในรูปคะแนนมาตรฐาน มีดังนี้

$$\hat{Z} = .379 (X_2) + .379 (X_3)$$

อภิปรายผลการวิจัย

ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยนำผลการวิจัยมาอภิปรายตามวัตถุประสงค์ และสมมติฐาน ดังนี้

1. ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ทั้ง 4 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษา

ส่งเสริมด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล ส่งเสริมครูให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดกระบวนการเรียนการสอน ส่งเสริมให้บุคลากรเข้ารับการอบรม พัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ส่งเสริมการเรียนรู้ทางเทคโนโลยีดิจิทัลของ ครู และนักเรียน โดยไม่ขัดต่อหลักกฎหมาย และจริยธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของจารุพันธ์ ผิวผาง และ คณะ (2564, 97) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ สื่อสารในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ งานวิจัยของณัฏฐณิชา พรพทุมชัยกิจ และคณะ (2564: 50) ได้ศึกษาเรื่อง ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษา ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ใน ระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของกันตชาติ กุดนอก (2565: 169) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของหลุยส์ กาแก้ว และ สมหญิง จันทุไทย (2567: 272) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการ เรียนรู้ของครูในสถานศึกษาสภวิทยาสหวิทยาเขตเมืองพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง ผลการวิจัยพบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การ จัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และ 3) ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษา คือ ความสามารถในการนำข้อมูลมาใช้ในการเป็น พลเมืองในยุคดิจิทัล และการเป็นผู้ใช้งานดิจิทัลได้อย่างคล่องแคล่ว สามารถพยากรณ์ได้ว่าส่งผลต่อการจัดการ เรียนรู้ของครูได้ร้อยละ 67.8 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

2. ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม รองลงมาคือ ด้านจัดการเรียนการสอน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านองค์ความรู้ และด้าน ความคิดสร้างสรรค์ ทั้งนี้เป็นเพราะครูรักเมตตา เอาใจใส่ ช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียน ทั้งในด้านการปฏิบัติการ สอน และการปฏิบัติหน้าที่อื่นในโรงเรียน ติดตามข้อมูลและปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องการเปลี่ยนแปลง ทางวิชาชีพ วิทยาการ เศรษฐกิจ สังคม สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร บัวกล้าธนกิจ, ประพรทิพย์ คุณากร พิทักษ์ และคณะ (2562: 50) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินสังกัดสำนักบริหารงาน การศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของครูในศตวรรษที่ 21 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนก เป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมาก คือ ทักษะด้านความรู้ รองลงมาคือ ทักษะด้านความร่วมมือ ทักษะด้านการ จัดการชั้นเรียน ทักษะด้านการสื่อสาร ทักษะด้านความเป็นผู้นำตามลำดับ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ทักษะด้านเทคโนโลยี จำแนกตามเพศ

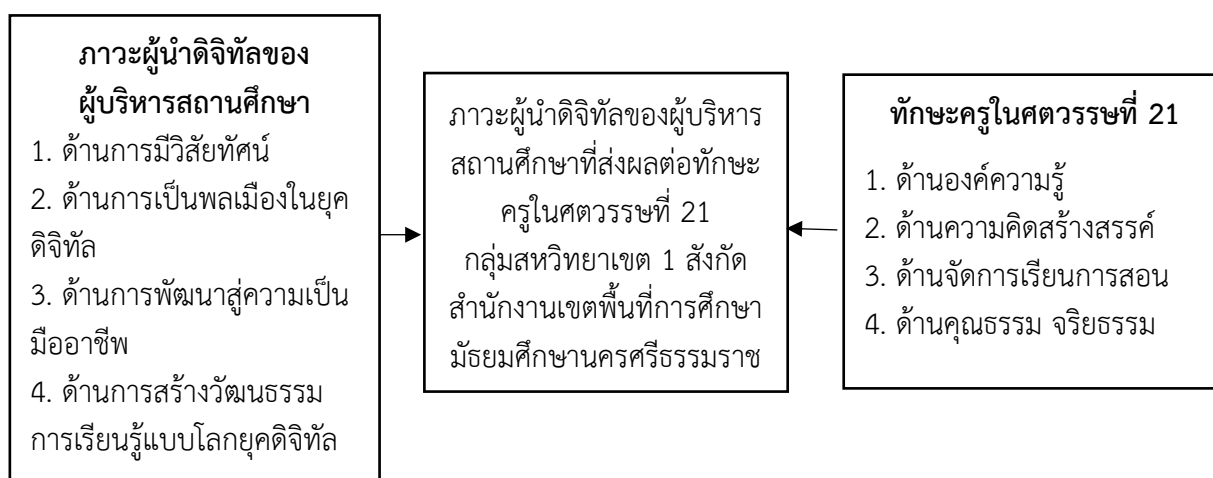
3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครูใน ศตวรรษที่ 21 พบว่า โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันในทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .747 เนื่องจากภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับทักษะครู ในศตวรรษที่ 21 เป็นความสัมพันธ์ที่จะทำให้โรงเรียนเกิดการพัฒนาคุณภาพด้านการจัดการศึกษาที่สูงขึ้น การ ที่ผู้บริหารภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร สามารถทำให้คุณภาพการจัดการศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และ มีความพร้อมในการพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมโลกที่มีการเปลี่ยนแปลง สอดคล้องกับงานวิจัยของสมพร บัวกล้าธน

กิจ, ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ และคณะ (2562: 50) ได้วิจัยเรื่อง ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กับการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สามารถร่วมกันพยากรณ์การเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพได้ ร้อยละ 66.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ตัวแปรพยากรณ์ความสัมพันธ์ระหว่างระดับภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาเข้าสู่สมการพยากรณ์ที่ดีที่สุดในการทำนายทักษะครูในศตวรรษที่ 21 พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด เมื่อนำตัวแปรภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหาร จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัลและด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ สามารถร่วมกันพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 มีความสำคัญในการพัฒนาทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ทั้งด้านองค์ความรู้ ด้านความคิดสร้างสรรค์ ด้านจัดการเรียนการสอน และด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งทั้ง 2 ตัวแปร สามารถอธิบายการพยากรณ์ทักษะครูในศตวรรษที่ 21 ได้ร้อยละ 55.3 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และบุคลากรเข้ารับการอบรมพัฒนาด้านเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ อยู่เสมอ สอดคล้องกับงานวิจัยของกันตชาติ กุดนอก (2565: 169) ได้วิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 3 ด้าน ที่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ด้านการสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีในการวัดและประเมินผล ด้านการสนับสนุนการเรียนการสอนโดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และด้านจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล โดยมีอำนาจพยากรณ์ ร้อยละ 58.60

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย เรื่อง ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อทักษะครูในศตวรรษที่ 21 กลุ่มสหวิทยาเขต 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช ดังแผนภาพต่อไปนี้

แผนภาพที่ 2 องค์ความรู้การสังเคราะห์งานวิจัย

องค์ความรู้ใหม่จากการสังเคราะห์งานวิจัย มีดังนี้

ด้านมิวึสัยทัศน์ การสร้างวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ เพื่อความสำเร็จในอนาคตขององค์กร พร้อมทั้งผู้บริหารจะต้องขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลงทางด้านดิจิทัลที่แปลกใหม่ เพื่อเป็นโอกาสในการแข่งขัน กำหนดนโยบายการมีส่วนร่วมในกระบวนการวางแผนด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา มีมุมมองที่ชัดเจนต่อการพัฒนาในอนาคต การตัดสินใจและการวางแผนเชิงกลยุทธ์ โดยสร้างความเข้าใจและเป้าหมายที่กว้างขวางในระดับสูง

ด้านการเป็นพลเมืองในยุคดิจิทัล การเข้าถึงและใช้เทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างเท่าเทียม รวมถึงการส่งเสริมความรู้และทักษะในการใช้งานเทคโนโลยี เมื่อใช้เทคโนโลยีมีส่วนร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในโลกดิจิทัลบนพื้นฐานของความรับผิดชอบ มีจริยธรรมและจรรยาบรรณ เพื่อเรียนรู้ถ่ายทอดและการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีด้วยความถูกต้อง

ด้านการพัฒนาสู่ความเป็นมืออาชีพ กระบวนการที่บุคคลพยายามเรียนรู้ และพัฒนาทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านวิชาชีพและส่วนบุคคล การเรียนรู้ที่ไม่สิ้นสุด ซึ่งบุคคลต้องพัฒนาความรู้ ทักษะและความสามารถของตนให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับทักษะหรือความรู้บางประการที่จำเป็นในการทำงาน

ด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล การปรับตัวและพัฒนาแนวทางการเรียนรู้ในยุคที่เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทสำคัญในทุกมิติของชีวิต โดยการเรียนรู้ไม่จำกัดอยู่แค่ในห้องเรียน แต่ขยายไปยังแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

ด้านองค์ความรู้ องค์ความรู้ที่สามารถถ่ายทอดหรือสื่อสารได้อย่างชัดเจนและเป็นระบบ เข้าใจ เป้าหมายและวิธีการของหลักสูตรการสอนตามหลักสูตร มีความชำนาญและเชี่ยวชาญเนื้อหาที่ตนเองรับผิดชอบ รอบรู้ในด้านความรู้ทั่วไป เข้าใจในเรื่องที่สอนเนื้อหาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับปัจจุบัน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาข้อมูล สามารถสร้างและบูรณาการความรู้เข้ากับสาขาวิชาอื่น ๆ ได้

ด้านความคิดสร้างสรรค์ ความคิดสร้างสรรค์สามารถนำมาปรับใช้และพัฒนาให้เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ และสามารถนำไปใช้งานได้จริงในทางปฏิบัติ การแสวงหาความรู้นำแนวทางเทคโนโลยีเข้ามา มองหาวิธีใหม่ ๆ ในการแก้ปัญหาหรือสร้างสิ่งใหม่

ด้านจัดการเรียนการสอน การวางแผนและดำเนินการเรียนการสอน โดยใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ และนำเทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนการสอน ฝึกทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์ (ICT) บูรณาการการเรียนการสอนในชั้นเรียน ออกแบบและจัดการเนื้อหาหลักสูตร วิธีการสอน และการประเมินผลการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความต้องการและลักษณะของผู้เรียน

ด้านคุณธรรม จริยธรรม คุณสมบัติหรือลักษณะพฤติกรรมที่ดีและเป็นที่ยอมรับในสังคม เพื่อให้ผู้เรียนได้เคารพนับถือ นำหลักธรรมคำสอนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้และตั้งมั่นอยู่ในความดีงามอยู่เสมอ มีการระบุแหล่งที่มาของข้อมูลที่สืบค้นทางเทคโนโลยีให้กับผู้เรียนได้รับทราบ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับด้านการสร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้แบบโลกยุคดิจิทัล จัดสภาพแวดล้อมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้มีเทคโนโลยีที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียนแต่ละคน

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติเกี่ยวกับการสร้างนวัตกรรม ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการมีส่วนร่วมในยุคดิจิทัล

1.2 ผู้บริหารควรส่งเสริมและให้ความสำคัญกับด้านองค์ความรู้ ความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนเป็นอย่างดี เข้าใจในเนื้อหาที่ถูกต้องและสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบัน โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีส่วนร่วมในการค้นหาข้อมูลจนบูรณาการความรู้เข้ากับสาขาวิชาอื่น ๆ ได้

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

2.2 ควรศึกษาแนวทางการพัฒนาผู้นำดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

2.3 ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารและผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา นครศรีธรรมราช

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 - 2574)**. พิมพ์ครั้งที่ 1.

กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

จารุนันท์ ผิวผาง และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2. **วารสารรัชต์ภาคย์**, 15(39), 99.

ณัฐธินา พรพทุมชัยกิจ และคณะ. (2564). ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาศรีสะเกษ ยโสธร. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ**, 15(2), 50.

ธมล เกลียวกมลทัต และคณะ (2562). รูปแบบการพัฒนาคุณลักษณะครูในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนเอกชน จังหวัดชัยภูมิ. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**, 6(3), 566-579.

ภคพร เลิกนอก. (2563). การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. **วารสารบัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์**, 7(2), 151.

รุ่งนภา ปรีชาโชติ, ทศตริน วรรณเกตุศิริ และคณะ. (2567) ความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม : สมรรถนะสำคัญสำหรับครูในยุคดิจิทัล. **วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม**, 7(24), 7.

สมพร บัวกล้าธนกิจ, ประพรทิพย์ คุณากรพิทักษ์ และคณะ.(2562). วิจัยและประเมินผลอุปสรรคที่ 21 ที่ส่งผลต่อการเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพของครูผู้สอนในโรงเรียนที่สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. **วิจัยและประเมินผลอุปสรรค**, 8(1), 50.

หฤทัย กาแก้ว และสมหญิง จันทุไทย (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้ของครูในสถานศึกษาสหวิทยาเขตเมืองพัทลุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาพัทลุง. **วารสารมหาจุฬานาครธรรม**, 11(3), 272.

- กันตชาติ กุตนอก. (2565). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สกลนคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- ปณิธิ เจริญรักษ์. (2562). **แนวทางพัฒนาทักษะการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของครู โดยผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11 สุราษฎร์ธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. สุราษฎร์ธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- มูฮำหมัดรุสลัน ลือบากะลูติง. (2565). **ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาตราง กระบี่**. ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). **แผนปฏิบัติการด้านดิจิทัลเพื่อการศึกษา (พ.ศ. 2566 - 2570)**. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2567, จาก <https://bict.moe.go.th/wp-content/uploads/2022/03/digital-63-65.pdf>.
- สุวิธิดา จรุงเกียรติกุล. (2561). **ทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 (The Twenty-First Century Skills)**. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2567 จาก <https://www.truelookpanya.com/education/content/66054/>.
- สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). **แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579**. สืบค้นเมื่อ 10 กันยายน 2567 จาก <https://www.lampang.go.th/public60/EducationPlan2.pdf>.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครศรีธรรมราช. (2567). **สารสนเทศด้านการศึกษา**. สืบค้นเมื่อ 10 มิถุนายน 2567 จาก https://docs.google.com/spreadsheets/d/1OojlCEfyk_vNDSmWzBQORNDgk2k9lZo/edit?gid=826757764#gid=826757764.